

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Vi har fra Fremskridtspartiets side stillet et ændringsforslag – af to grunde. For det første, fordi vi har passeret den ikrafttrædelsesdato, der implicit ligger i selve lovforslaget. Da lovforslaget blev fremsat den 22. oktober 1991, havde vi forventet, at loven kunne være trådt i kraft den 1. januar 1992. Det er som bekendt ikke lykkedes.

Da vi skulle vælge en ny ikrafttrædelsesdato, var fristelsen til at sige, at det skulle være så hurtigt som muligt, selvfølgelig stor, fordi det efter vores opfattelse gælder om at få afskaffet vores lukkelov så hurtigt som muligt, så vi kan få lige så liberale tilstande på dette område, som man har i vort naboland Sverige og mange andre steder ude omkring i verden.

På den anden side var der ikke meget ved at komme med et ændringsforslag om en ny ikrafttrædelsesdato, der blot vil blive et slag i luften. Vi undersøgte derfor, hvordan stemningen egentlig var i Folketinget. Det, der gjorde mest indtryk på os, var den holdning, industriministeren havde til netop dette forslag. Det fremgik af pressemeddelelser og udtalelser her og der, at efter industriministerens opfattelse skal lukkeloven ophæves med virkning fra den 1. juli 1993. Det var selvfølgelig med vores liberale øjne lidt langt ude i fremtiden; vi mener, det ville være langt bedre, hvis den kunne ophæves med virkning fra den 1. juli 1992.

På den anden side kan man en gang imellem være nødsaget til at vente på, at det gode sker fyldest, indtil et flertal er klar til at bakke det op. Derfor valgte vi under kraftig inspiration netop fra industriministeren – som vi går ud fra taler på regeringens vegne i denne forbindelse – at indføre en ikrafttrædelsesdato, som er helt efter industriministerens ønske, nemlig den 1. juli 1993.

Vores undren var derfor stor, da der skulle afgives betænkning i Erhvervsudvalget og vi konstaterede, at hverken Venstre eller Det Konservative Folkeparti tilsyneladende kunne støtte den ikrafttrædelsesdato, som deres egen industriminister har foreslået. Vi forventer derfor, at partierne kommer med en klar redegørelse for, hvorfor man ikke kan støtte netop den ikrafttrædelsesdato. Ser man i betænkningen, finder man ingen forklaring dér, idet de

pågældende partier har valgt at undlade at komme med betækningsbidrag til dette forslag.

Efter at betænkningen er afgivet, er der sket den yderligere interessante udvikling, at man fra regeringens side eller i hvert fald fra industriministerens side har bekendtgjort, at regeringen til efteråret vil fremsætte et lovforslag om, at lukkeloven ophæves med virkning fra den 1. juli 1993.

Formanden tillader ikke, at man refererer fra andre sager, men jeg vil tillade mig at nævne, at dengang vi skulle have sømandsskatten afskaffet, havde vi et fuldstændig parallelt forløb. Fremskridtspartiet havde fremsat et lovforslag i foråret 1988 om afskaffelse af sømandsskatten. Den 23. marts blev der afgivet betænkning, hvor alle partier indstillede forslaget til forkastelse. Den selv samme dag, den 23. marts 1988, fremsatte daværende og også nuværende skatteminister nøjagtig det samme forslag, nemlig forslag til ophævelse af sømandsskatten. Forslaget blev vedtaget, også med Fremskridtspartiets stemmer, men hvor er det dog sølle, at blot fordi det er Fremskridtspartiet, der har fremsat forslagene, kan man ikke tage sig sammen til at vedtage de pågældende forslag. Nej, Fremskridtspartiets forslag skal stemmes ned, og ganske kort tid efter – eller som i tilfældet med sømandsskatten, hvor det minsandten var på samme dato – fremsætter man forslag med nøjagtig samme ordlyd. Det forslag, vi får til efteråret, vil jo være et forslag med nøjagtig samme ordlyd som dette.

Et argument for at vedtage det nu i stedet for at vente til efteråret er hensynet til detailhandelen. En ophævelse af lukkeloven betyder jo, at man i de forskellige detailhandelsvirksomheder har behov for at finde ud af, hvad man nu skal gøre.

Der er ingen, der forestiller sig, at virksomhederne har åbent 24 timer i døgnet, selvfølgelig har de ikke det. De har behov for at gå sammen i deres brancheorganisationer i de enkelte byer for at forhandle og diskutere, hvad der vil være godt for netop deres by. Handelsstandsforeninger osv. skal inddrages i spørgsmålet, om man skal have åbent til kl. 18 den og den dag eller til kl. 20 osv. Vi skylder ærligt talt detailhandelen, at de har god tid til at få de ting forhandlet på plads.